

[Gunhild Due.]

ter, fordi det er svært at skaffe sig plads, og fordi de er afhængige af den udtalelse, de skal have fra praktikstedet.

Uddannelseskommissionen påpeger også det uheldige i, at en betydelig del af børnehavernes personale i dag består af forpraktikanter og unge uddannede piger, men mener dog ikke, at disse unge helt kan undværes i institutionerne. Man har en idé om at lave en slags særlig medhjælperuddannelse til sociale institutioner i det hele taget; jeg forestiller mig noget i retning af sygemedhjælperuddannelsen inden for hospitalsvæsenet, og jeg synes, det er en god idé, også fordi der så bliver mulighed for dem, der vil beskæftige sig med børn, men ikke evner eller ikke kan tage den store uddannelse.

Angående det højskoleophold, som mange i dag skal tage for at komme på seminariet, vil jeg sige, at det bør være ens for alle. Enten skal vi slet ikke have det, hvis man mener, at det er unødvendigt, når eleverne har haft 9 års skolegang, eller også må det gælde for alle, også studenterne. Jeg har den anskuelse, at det vil gavne og modne de unge at få et højskoleophold, hvor de træffer unge fra andre samfundslag og frit og selvstændigt kan arbejde på at øge deres egen forståelse og indsigt i tingene. Højskolernes opgave er jo en anden end at give elementære skolekundskaber.

Så vil jeg gerne gå meget skarpt imod ideen om, at studenterne måske kunne fritages for en del af undervisningen, f. eks. i samfundsfag og sociale fag. Jeg mener, det er meget vigtigt, at disse fag bearbejdes i samvær med de andre elever og belyses i gruppearbejde, hvor eleverne kan udnytte hinandens erfaring. Hvad dansk angår, består det bl. a. i indføring i børnelitteraturen, som studenterne jo slet ikke får noget af på gymnasiet, og som er vigtig for dem i deres videre arbejde. Dertil kommer, at en del af undervisningen på seminarierne simpelt hen sker med henblik på, at de vordende børnehavelærere skal kunne formidle videre til børnene, altså f. eks. naturlære og den slags fag. Jeg mener derfor, studenterne ikke bør have særstilling og fritages for dele af undervisningen.

Jeg vil også være imod i øvrigt, at man opretter særlige studenterlinjer. Nutidens

studenter har hårdt brug for det tilskud til undervisningen, som ligger i samvær og gruppearbejde med de andre elever, som kommer med andre erfaringer ind på seminariet; det tror jeg er noget helt væsentligt.

Dernæst vil jeg gerne understrege nødvendigheden af genoptræningskursus, flere af dem, og at de spredes ud over hele landet især af hensyn til de gifte koners mangel på bevægelighed, sådan at en nogenlunde let adgang til genoptræningskursus, samtidig med at vi nu får en kildeskatteordning, kan medføre, at vi får flere uddannede børnehavelærere og -lærerinder ud i det praktiske arbejde, hvor vi savner dem så hårdt.

I øvrigt vil jeg også gerne understrege, at det er nødvendigt med en udvidelse af kapaciteten på seminarierne. En del af dem, vi har, er i dag for små til, at man kan have fuldtidsbeskæftiget lærerkollegium, og det ville være en fordel, hvis de bliver så store, at man kan knytte et fast lærerkorps til seminarierne og ligeledes kan udnytte faglokalerne i bedre målestok, end det sker nu; men det er naturligvis især et bevillings-spørgsmål.

Jeg skal tilsige absolut velvillig behandling.

Sigsgaard: Ligesom fru Bodil Koch vil jeg udtrykke tilfredshed med, at lovforslaget nu endelig er kommet. Der har jo været lejlighed til nogle gange her at stille spørgsmål om, hvornår det ville komme, og efterlyse forslaget, og det har været udsat mange gange, måske fordi man ville spare de penge, som det selvfølgelig kommer til at koste at gennemføre det.

Lovforslaget betegner et fremskridt, og alligevel vil jeg sætte et spørgsmålstegn ved, om det er langsigtet nok. Bl. a. savner jeg i hvert fald en overvejelse af, hvorvidt man kunne køre denne uddannelse sammen med andre pædagoguddannelser eller koordinere den med andre pædagoguddannelser. For en del år siden var foreningen Unge Pædagoger fremme med et forslag om pædagogiske højskoler, hvor en række forskellige pædagoguddannelser skulle foregå, hvor en række fag kunne være fælles for de forskellige studerende, og hvor man så på et eller andet tidspunkt kunne specialisere sig til at blive enten folkeskolelærer, børnehavelærer eller børneforsorgspædagog, eller hvad det nu